

# „Mes skelbiame Jėzų nukryžiuotąjį“

Kun. Petras Tverijonas

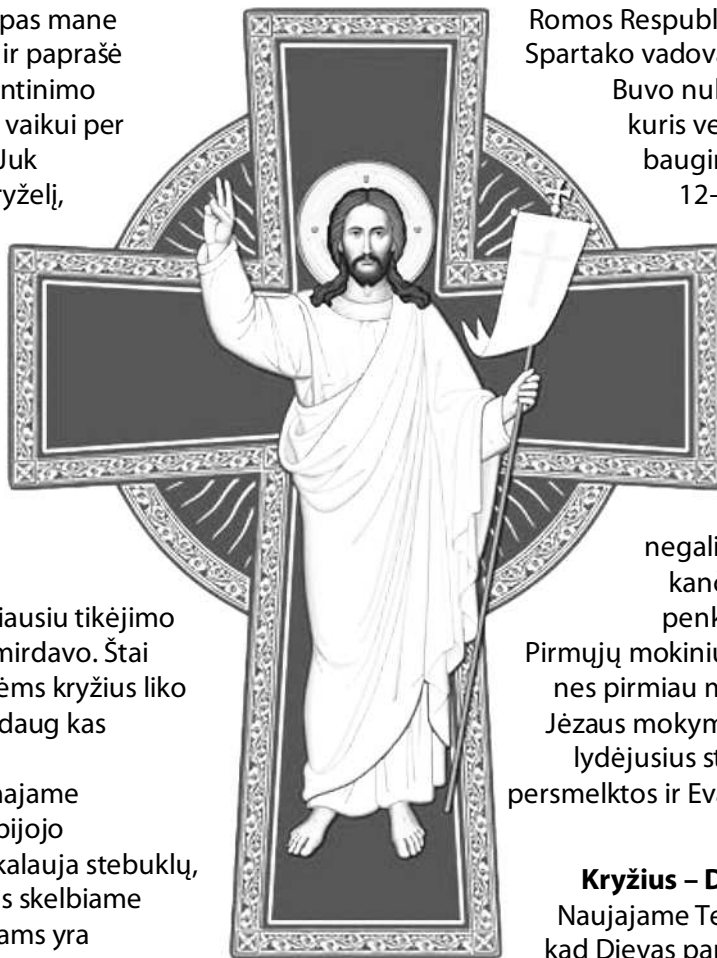
**V**isai neseniai atėjo pas mane pagyvenusi moteris ir paprašė pašventinti kryželį. Po pašventinimo paklausė: „Kunige, ar galima vaikui per krikštynas dovanoti kryželį? Juk žmonės sako, jei dovanosi kryželį, žmogui nusiūsi nelaimės, gyvenimo sunkumus.“

Tuo metu suglumau ir kažkiek susierzinau: kam prašyti pašventinti kryželį, jei jis nėra tikėjimo ženklas, o tik prietaras. Kiek vėliau pagalvojęs susigėdau, juk buvo laikas, kai žmonėms kryžius buvo papiktinimas. Taip pat buvo laikas, kai kryžius tapo svarbiausiu tikėjimo simboliu, dėl kurio žmonės mirdavo. Štai atėjo ir toks laikas, kai žmonėms kryžius liko tik prietaringas ženklas, nes daug kas pamiršta.

Šv. apaštalas Paulius pirmajame Krikščionybės amžiuje nepabijojo žmonėms sušukti: „žydai reikalauja stebuklų, graikai ieško išminties, o mes skelbiame Jėzų nukryžiuotąjį, kuris žydams yra papiktinimas, pagonims – kvailystė. Bet pašauktiesiems – tiek žydams, tiek graikams – mes skelbiame Kristų, kuris yra Dievo galybė ir Dievo išmintis. Dievo kvailybė išmintingesnė už žmones ir Dievo silpnybė galingesnė už žmones“ (1 Kor 1, 22-25). Ką mums reiškia kryžius?

## Istorija

Prieš du tūkstančius metų kryžius buvo kankinimo ir pasmerkimo mirčiai įrankis. Galėtume šiandien jį asocijuoti su giljotina arba elektros kėde. Tuometinėje



Romos Respublikoje, 71 metais prieš Kristų, po Spartako vadovaujamo sukilimo, 6000 sukilėlių buvo nukryžiuoti mirčiai *Via Apia* kelyje, kuris vedė į Romą. Tai buvo žiauriausia bauginimo priemonė. Kai Jėzus buvo 12-os metų, įvyko Judo iš Galilėjos sukilimas, po kurio apie 2000 sukilėlių Galilėjos apylinkėse buvo nukryžiuoti prie kelių.

Labai tikėtina, kad Jėzus matė tuos įvykius. Nežiūrint šios bauginančios priešistorės, pirmieji krikščionys jautė, kad neturi kitos išeities:

privalo kalbėti apie kryžių. Jie negali vengti kryžiaus, nes dėl Jėzaus kančios ir mirties ant kryžiaus Didįjį penktadienį jų gyvenimai pasikeitė.

Pirmųjų mokinių patirtis nėra tik Jėzaus kančia, nes pirmiau mokiniai girdėjo nepakartojamą Jėzaus mokymą, įskaitant kalno pamokslą ir jį lydėjusius stebuklus. Vis tik kryžiaus ženklu persmelktos ir Evangelijos, ir pirmųjų krikščionių gyvenimai.

## Kryžius – Dievo meilės ir laisvės ženklas

Naujajame Testamente keletą kartų minima, kad Dievas parodo meilę pasauliui per kryžių.

Šv. Paulius rašo: „O Dievas mums parodė savo meilę tuo, kad Kristus numirė už mus, kai tebebuvome nusidėjėliai“ (Rom 5, 8). Evangelistas Jonas, rašydamas apie Jėzaus mirtį, tai vadina „pašlovinimu“. Taigi, Jėzaus nukryžiuotumas evangelistams yra Dievo garbės pasireiškimas ir ypač Dievo meilės ženklas žmonėms. Krikščionys pradėjo laužyti kryžiaus, kaip pasmerkimo ženklo, supratimą. Jie liudija, kad kryžius yra mūsų išganymo ženklas ir mūsų Dievo, kuris myli iki mirties aukos, ženklas.

*Nukelta į kitą psl.*

## Šiame numeryje skaitykite

**2 psl.** Lietuvos vyskupų Velykinis ganytojiškasis laiškas

**4 psl.** Meilės pergalė  
*Mons. A. Grušas*

**6 psl.** LV kreipimasis rengiantis pop. Pranciškaus kelionei į Lietuvą

**3 psl.** Prel. E. J. Putrimo sveikinimas

**5 psl.** Perplėšta uždanga  
*Valdas Vitkauskas*

**7 psl.** Septynios ištikimos ir mylinčios meilės pamokos



Kai Jėzus buvo teisiamas ir kankinamas, jis atsisakė keršyti, atsisakė net pykti. „Jėzus meldėsi: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką darą““ (Lk 23, 34). Kai Jėzus buvo plakamas, spjaudomas, jis į tai neatsakė pykčiu ar kerštu. Dievo meilės neįmanoma sustabdyti agresija. Jei ir kažką darome bjauraus, Dievas vis vien mūsų neišsižada. Įvykiuose nuo pat Jėzaus viešosios veiklos pradžios iki pat nukryžiuavimo matome, kad Dievo meilės neįmanoma sumažinti ar sustabdyti. Kryžius yra antgamtinės Dievo meilės ir laisvės ženklas.

Dažnai mūsų santykiai būna pagrįsti savotiška prekyba. Mes galvojame, kad jei žmogus padarys konkretų veiksma, būsiu už tai dėkingas, jeigu elgsis draugiškai, aš tai pat būsiu draugiškas. O jei pasielgs blogai, ir aš su juo blogai elgsiuosi. Dievas tuo tarpu nepavargsta rodyti meilės be išskaičiavimo. Dievo kantrybės neįmanoma viršyti tiek, kad jis mums nebeatleistų.

Jėzaus nusižeminimas iki pat mirties, iki kryžiaus mirties, yra pavyzdys kaip mes, krikščionys, turėtume mylėti. „Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą!“ (Jn 13, 34).

### Kryžius – Dievo gailestingumo ženklas

Jėzaus kryžiuje Bažnyčia mato ne tik Dievo meilę, bet ir Dievo gailestingumą. Per Jėzaus kryžių ji parodo, kokią didelę prarają nuodėmė atveria tarp Dievo ir žmogaus. Dievo gailestingumas, parodytas ant kryžiaus, atstatė „tiltą“ – bendrystę, kurią nuodėmė buvo sugriovusi.

Kryžius tapo Dievo gailestingumo žmogui ženklas. Dievas mums atleido ir nuolat atleidžia dovanai. Todėl ir krikščionims yra lengviau atleisti. Kaip Dievas mums atleidžia dovanai, taip ir mes esame gailestingi Jėzaus pavyzdžiu kitiems, dovanai.

### Kryžius – prisikėlimo pradžia

Apaštalai sutiko prisikėlusį Jėzų tada, kai jau nebeturėjo vilties, kai gyveno skaudžia kryžiaus patirtimi. Kristaus prisikėlimas nėra tiesiog pasakojimas su laiminga pabaiga, kokios būna filmuose. Tai pasakojimas apie Dievo Žodį, kuris tamsiausioje situacijoje kuria gyvenimą. Dievas tęsia kūrybą, kurią žmonėse pradėjo pasaulio pradžioje, kurią perkeičia prisikėlimu ir kurią atbaigs Kristaus antruoju atėjimu.

Ne veltui krikščionys Kristaus prisikėlimo dieną, sekmadienį, pirmąją savaitės dieną, dažnai vadindavo 8-ąją dieną. Skaičių 8 apvertus horizontaliai, išeina begalybės simbolis. Dažnai bažnyčiose galima rasti centrinius takus, dekoruotus begalybės ženklais. Tai simbolizuoja, kad Kristaus prisikėlimas yra naujo gyvenimo pradžia, kuri veda į begalybę – Amžinybę.

Kryžius nėra beprasmiškas kančios ženklas. Kryžius yra kančios, kurioje susitinka Dievo ir žmogaus gyvenimai, ženklas.

Gyvename postmoderniais laikais, kai nebėra aiškių ribų tarp tiesos ir melo, o tiesa tampa ekonomiška – apskaičiuota. Aš tikiu, kad būtent dabar mums reikia dar giliau suvokti Jėzaus mokymą, kad galėtume sekdami Juo kurti ne ekonominiu apskaičiavimu, o pagarba ir meile paremtus santykius. Tai gražiausia prisikėlimo

## Lietuvos vyskupų Velykinis ganytojiškasis laiškas

### Lietuvos vyskupai

**B**rangūs broliai ir seserys,

sveiki sulaukę šventų Velykų – Kristaus prisikėlimo šventės! Šiandien prisikėlimo šviesa įveikė tamsumas. Šiandien Kristus, nugalėjęs nuodėmę ir mirtį, mums visiems dangaus vartus atvėrė. Velykos – tai *Pascha*, perėjimas iš mirties į gyvenimą, iš vergovės į Dievo vaikų laisvę. Dievas „iš grynos meilės, laisvu savo valios nutarimu“ (Ef 1, 5) siuntė mums Gelbėtoją Jėzų ir troškta suvienyti mus su savimi, padaryti savo vaikais. Čia glūdi giliausia Velykų šventės prasmė, iš čia kyla džiaugsmas ir neblėstanti viltis.

Šią prisikėlimo šviesą dažnai užgožia nusivylimo, netikrumo dėl ateities, beprasmybės ar abejingumo debesys. Kristaus prisikėlimas kartais tampa tik gražia istorija, o nuodėmė paženklintas gyvenimas atrodo patrauklesnis ir malonesnis, nors jis tėra mirties paunksmė. Prisikėlimo ryto spinduliai sunkiai sklaido mūsų gyvenimo tamsumas. Tačiau pats Kristus mus drąsina: „Nebijok, mažoji kaimene. Aš nugalėjau pasaulį“ (Lk 12, 36; Jn 16, 33). Kristus yra gyvas ir pasilieka tarp mūsų iki pat pasaulio pabaigos (plg. Mt 28, 20). Krikštu esame mirę su Kristumi, kad „pradėtume gyventi atnaujintą gyvenimą“ (Rom 6, 4). Kristus mus kviečia tapti prisikėlimo bei šviesos vaikais





(plg. Jn 12, 36), savo gyvenimu liudyti prisikėlimo tikrovę.

Popiežius Pranciškus Apaštališkajame paraginime *Evangelii Gaudium* taikliai primena, kad „Kristaus prisikėlimas nėra praeities dalykas, bet turi pasaulį persunkusios gyvybinės jėgos. Kur visa atrodo jau mirę, vėl ima rodytis prisikėlimo daigai. Tai neprilygstama jėga“ (*Evangelii Gaudium*, 276). Prisikėlimas įmanomas, ir mes galime jame dalyvauti. Kai neleidžiame nusvirti rankoms ir nepasiduodame nusivylimui, mes jau liudijame prisikėlimo viltį. Kai nepritariame blogiui ir nuodėmei, žengiame į gyvenimą. Kai neužmerkiame akių prieš neteisybę, tampame tiesos vaikais. Kai neapsiribojame tik savo interesais ir pastebime mažiausią, jau esame prisikėlimo tikrovėje. Kiekvieną kartą, kai priimame Dievo gailestingumą ir maitinamės Eucharistijos duona, mes keliamės iš dvasinio nuovargio ir mirties naujam gyvenimui.

Šie metai Lietuvai ypatingi. Minime Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo šimtmetį ir šv. Jono Pauliaus II vizito Lietuvoje dvidešimtpenketmetį. Švenčiame Trakų Dievo Motinos, Lietuvos globėjos metus ir su džiaugsmu laukiame popiežiaus Pranciškaus atvykstant pas mus šį rudenį. Turime daug gražių ir svarbių progų susiburti kartu, džiaugtis laisve ir dėkoti Dievui už visas suteiktas dovanas. Mūsų nueitas laisvės kelias ne kartą paliudijo, kad prisikėlimas ir naujas gyvenimas įmanomas dėka žmonių drąsos, pasiryžimo, apsisprendimo dėl gėrio, laisvės ir dėl Dievo. Tikėjimas juos vedė pirmyn, o viltis nepalūžo. Šių metų minėjimai ir susitikimai tebus persmelkti Kristaus prisikėlimo šviesos. „Kristus Jėzus – mūsų viltis“, skelbia šv. Tėvo vizito Lietuvoje šūkis, o pats popiežius Pranciškus ragina mus pabusti iš dvasinio miego ir semtis jėgų iš Kristaus.

„Prisikėlęs ir pašlovintas Kristus yra gilioji mūsų vilties versmė, ir jo pagalbos vykdant jo patikėtąją misiją niekada nestigs“ (*Evangelii Gaudium*, 275). Leiskime tikėjimo džiaugsmui prabusti, leiskime Kristui mus prikelti, būkime Jo prisikėlimo ir naujo gyvenimo liudytojai bei dalyviai. ☩



## Velykinis sveikinimas

### Prelatas Edmundas J. Putrimas

*Lietuvos vyskupų konferencijos (LVK) delegatas užsienio lietuvių katalikų sielovadai*

**„Mat žodis apie kryžių tiems, kurie eina į pražūtį, yra kvailystė;  
o mums einantiems į išganymą, jis yra Dievo galybė“ (1 Kor 1, 18).**

**B**roliai ir seserys Kristuje visuose kontinentuose, lietuvių bendruomenėse pasaulyje, Kaune 1930 metais buvo pradėta statyti Prisikėlimo parapiją, kuri atspindėjo atsikuriančios Lietuvos dvasią ir buvo lyg padėka Dievui už atgautą laisvę. Sovietų okupacijos metu ji buvo atimta nuo tikinčiųjų ir nužeminčiai tapo radijo gamykla kol Atgimimo laikais vėl pradėta ją atremontuoti pagal jos paskirtį Viešpaties garbei!

Toronte, Kanadoje 1953 metais, Tėvai Pranciškonai įkūrė bažnyčią ir parapiją taip pat pavadinta Jėzaus Kristaus Prisikėlimo garbei. Šioje šventovėje Tėvai pranciškonai pastoracijoje aptarnavo didelį skaičių lietuvių „DP“ (dypukų), pabėgusių nuo komunizmo po antro pasaulinio karo.

Abi šventovės atspindi mūsų tautos įsitikinimą jog mūsų viltis ir stiprybė yra tikėti gėriu, prisikėlimu, išganytojo galia. Abiejose parapijose, kaip ir visose šventovėse pasaulyje, kryžius žymi pastatų išorę ir viduje užima esminę vietą už altoriaus. Be kryžiaus nebūtų buvę Prisikėlimo. Kryžius yra kiekvieno krikščionio kelias ir primena Dievo artumą per Jo kančią ir pasiaukojančią meilę mums. „Kristaus kryžiumi bus galutinai įtvirtinta Dievo karalystė: „Nuo medžio viešpatauja Dievas““ (KBK 550).

Šventasis apaštalas Paulius rašė korintiečiams (1 Kor 1, 18), kad vieniems kryžiaus ženklas atrodo kvailystė, tiems, kurie eina į pražūtį, kurių sielos negyvena aukštesniu gyvenimu. Bet kiti jame randa šviesą, stiprybę ir išganymą. Šis ženklas, Golgotoje aplaistytas dieviškuoju krauju, mums visiems tebūna išganymo ženklas.

„Tačiau būtent prisikėlimas atveria mus didesnei vilčiai, nes atveria mūsų ir pasaulio gyvenimą amžinajai Dievo ateičiai, pilnutinei laimei, tikrumui, kad blogis, nuodėmė, mirtis gali būti nugalėta. Tai leidžia su didesniu pasitikėjimu išgyventi kasdienius dalykus, imtis jų drąsiai ir įsipareigojant. Kristaus prisikėlimas nauja šviesa nušviečia tuos kasdienius dalykus. Kristaus prisikėlimas yra mūsų stiprybė“ (Popiežius Pranciškus, 2013).

Švęsdami Kristaus Prisikėlimo šventę, melskimės vienas už kitą, kad patys džiaugsmingai išgyventume ir su kitais galėtume dalintis viltimi bei gydančia meile to ką Kristus mums perdavė.

Palaimintų ir linksmų Šv. Velykų visiems. ☩



# Meilės pergalė

Mons. Adolfas Grušas

**P**irmąją savaitės dieną, labai anksti, dar neišaušus, Marija Magdaliėtė atėjo pas kapą ir pamatė, kad akmuo nuverstas nuo rūšio angos. Ji nubėgo pas Simoną Petrą ir kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir pranešė jiems: „Paėmė Viešpatį iš kapo, ir mes nežinome, kur jį padėjo“. Petras ir tas kitas mokinys nuskubėjo prie kapo. Bėgo abu kartu, bet tasai kitas mokinys pralenkė Petrą ir pirmas pasiekė kapo rūšį. Pasilenkęs jis mato paliktas drobules, tačiau į vidų nėjo. Netrukus iš paskos atbėgo ir Simonas Petras. Jis įėjo į rūšį ir mato paliktas drobules ir skarą, buvusią ant Jėzaus galvos, ne su drobulėmis paliktą, bet suvyniotą ir atskirai padėtą. Tuomet įėjo ir kitas mokinys, kuris pirmas buvo atbėgęs prie kapo. Jis pamatė ir įtikėjo. Mat jie dar nebuvo supratę Rašto, kad jis turėsiąs prisikelti iš numirusių. (Jn 20, 1–9)

Kryžius yra mūsų tikėjimo ženklas. Tačiau tai, į ką mes tikime yra ant kryžiaus pasiekta pergalė: pergalė prieš mirtį ir prievartą. Priskėlęs Kristus, kuris amžinai prisikelia kiekviename iš mūsų ir visame, ką jaučiame ir patiriame, atskleidžia mums visiems tiesą apie nesiliaujančią žmonių kelionę į gyvenimą. Prisikėlimas – tai Dievo mums duotas ženklas, kad žmogiškoji egzistencija nėra nevalingas slydimas į mirtį ir nebūtį, bet priešingai: nepailstamai veda per mirtį į gyvenimą.

Marija Magdaliėtė iš namų išėjo dar naktį, kai tamsa gaubė ir dangų ir širdį. Įsikūnijimo naktis, kuomet Žodis tapo kūnu, ir Prisikėlimo naktis, kai kūnas susilietė su amžinybe. Tarp tų dviejų naktų sutelpa visas mūsų tikėjimas. Velykų rytą mes esame kviečiami pajusti begalybės dvelksmą, kai susijungia laikinumas ir amžinybė, regima ir neregima, mūsų vargas ir Dievo turtas. Prie Jėzaus kapo skubanti Magdaliėtė nesinešė nieko, ji teturėjo savo prikeltą gyvenimą: juk iš jos sielos Jėzus buvo išvaręs septynis demonus, kas bibline kalba reiškia: visą blogį. Ji skuba pas Viešpatį, taip, kaip Giesmių Giesmės sužadėtinė: „Visą naktį ieškojau mano širdies numylėtinio“.

Visa Marijos būtis prieštaravo Jėzaus nebuvimui. Neatsitiktinai tą rytą prie Jėzaus kapo skuba visi, savo gyvenime labai stipriai pajutę Jėzaus meilę: moterys, einančios patepti kūno, Marija Magdaliėtė, mylimasis mokinys.

Marija Magdaliėtė pamato, kad nuo kapo angos yra nuristas akmuo. Kapas atviras, tuščias ir dvelkia ryto gaiva: tarsi tuščias lukštas, kuriame jau nebėra sėklos. Tuo tarpu lauke kvepia pavasariu. Matyt, visa tai pamačiusi, Marija savo sieloje pajuto kažkokį pasikeitimą. Galbūt, tai buvo nerimas, gal ilgesys, tačiau ji suprato, kad įvyko kažkas tikrai svarbaus.

Nuo tos akimirkos pasikeičia visas evangelinio pasakojimo ritmas. Marija skuba, bėga pas apaštalus, nes aušta nauja diena, ji turi skubėti, nes gimsta naujas pasaulis, naujas gyvenimas. Tegul pasaulis ir panašus į ašarų slėnį, tačiau Velykos tampa naujo pasaulio gimimu. Gimsta gyvenimas, ateitis, viltis, atveriami nauji horizontai, nušluostomos visos ašaros.

Marija Magdaliėtė nuskubėjo pas Petrą ir tą „mokinį, kurį Jėzus mylėjo“. Jie, išgirdę džiugią žinią, taip pat nubėgo prie kapo. Kodėl visi tą pirmąjį Velykų rytą taip skuba? Jie bėga, genami savo krūtinėje iš džiaugsmo besidaužančios širdies, nes meilė visuomet skuba, ji nepakenčia delsimo ir nori nuristi šalin kelią užstojančius blogio akmenis. Tas, kuris myli visuomet jaučiasi vėluojantis apkabinti mylimąjį.

Mokinys, „kurį Jėzus mylėjo“, bėgo greičiau. Jonas pirmasis atbėgo prie kapo, pirmasis suvokė prisikėlimo reikšmę, jis buvo ir pirmasis įtikėjusysis. Mylint visuomet viską galima suvokti greičiau ir giliau, nes vadovaujamosi meilės išmintimi. Mes suprantame, kad tokia meilė, kokią mums parodė Jėzus, negali įveikti net mirtis. Taip pat





## Perplėšta uždanga

Valdas Vitkauskas



„Tuomet Jėzus, dar kartą sušukęs skardžiu balsu, atidavė dvasią. Ir štai šventovės uždanga perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios, ir žemė sudrebėjo, ir uolos ėmė skeldėti“ (Mt 27, 50-51).

Kas tai per uždanga, kad jos perplyšimą evangelistas mini tuoj pat po Jėzaus mirties ant kryžiaus? Netgi pirmiau nei tokius dramatiškus reiškinius, kaip uolas skaldantį žemės drebėjimą ar šventųjų prisikėlimą iš numirusių? Iš istorikų ir teologų žinome, kad ta uždanga skyrė šventų švenčiausiąją vietą nuo likusios Jeruzalės šventovės dalies. Vienas šio perplyšimo aiškinimas pabrėžia, kad Kristaus auka panaikino žmogaus atskirtį nuo jo Kūrėjo artumo, ką, matyt, ir simbolizavo ta uždanga bei jos perplyšimas. Tačiau atskirtis būna labai įvairialypė. Pats pavadinimas sako, kad uždanga paprastai atskiria tam tikrą objektą nuo išorinių žvilgsnių. Uždengia visų pirma matymą, o po to ir kitą sąlytį su uždengtąja sritimi.

Turbūt nereikia įtikinėjimų, kad žmogus mato ir išgyvena kūrinių labai skirtingai nuo to, kaip pats Kūrėjas ją regi ir įprasmina. Tam tikras skirtumas išliks visada vien todėl, kad žmogus tiesiog per mažas aprėpti visą pažinimo gylį ir plotį, kurį turi Amžinasis Visagalis, sukūręs ir palaikantis viską, kas yra. Tačiau panašų į Jo matymą galime ir esame kviečiami įgyti visi, nes esame sutverti pagal Jo paveikslą.

Šventame Rašte randame tarsi mažus langelius, pro kuriuos netgi dabar, dar šioje būtyje, galime žvilgtelėti į save ir visą kūrinių tuo esmingai teisingu, paties Kūrėjo žvilgsniu. Dėl žmogaus ribotumo drumzlių ir nuodėmių apnašų, tų langelių stiklas gal ir nėra labai skaidrus, tačiau vis tik tai ir ne aklina uždanga. Kai ką galime įžiūrėti. Vienas toks langelis veriasi jau Pradžios knygoje, kur trumpai rašoma apie levos ir Adomo gyvenimą rojus sode. Ten jie matė kūrinių tarsi Dievo akimis – tokią, kokia ji ir yra, nes tada nebuvo nuodėmės, todėl nebuvo ir jokios uždangos. Ir vaizdas turėjo būti tiesiog nuostabus. „Dievas apžvelgė visa, ką buvo padaręs, ir iš tikrųjų matė, kad buvo labai gera“ (Pr 1, 31). Ir toliau: „Taip buvo atbaigti dangus ir žemė bei visa jų galybė“ (Pr 2, 1).

Tačiau žmogus susigundė jam dovanotos laisvės teikiama galimybe imtis pažinti kūrinių atsietai nuo Kūrėjo. Sumanė pabūti ten, iš kur pirmapradis gėris tarsi trumpam atsitraukia, o tada neišvengiamai lieka vien tuštuma arba blogis. Taip nuodėmės sužalotoje būtyje ir atsirado ta uždanga, atskirianti, pridengianti žmogaus pažinimą nuo tikrojo, visų dalykų esmę iki pagrindų persmelkiančio Kūrėjo žinojimo.

Viešpaties gailestingumo ir mūsų tikėjimo protėvių – Nojaus, Abraomo, Mozės, Dovydo, Saliomono ir kitų – dėka žemėje buvo atsiradusi tokia fizinė vieta, kur Viešpaties Dvasia ypatingai buvo – Jeruzalės šventyklos šventų švenčiausioji erdvė. Ta vieta nuo likusios šventyklos dalies buvo atskirta fizine uždanga, už kurios tik griežtai apibrėžtais atvejais, tik specialiu būdu parinktas ir apvalytas kunigas galėjo trumpam patekti apeigų atlikimui. Su Jėzaus aukos išsipildymu ta uždanga perplyšo. Ji tapo nereikalinga, nes iš nuodėmės galios išvaduotas žmogus atgavo prieigą prie savo prigimtinio paveldo. Žemiškosios Jeruzalės šventykla jau nebuvo vienintelė vieta, kurioje tuo ypatingu būdu Viešpats yra pasaulyje. Tada mes kiekvienas dar kartą buvome apdovanoti galimybe vėl pradėti regėti bei pažinti kūrinių tikroju giluminiu tyro gėrio žvilgsniu, kuris esmingai panašus į viso, kas gera, šaltinį ir priežastį, nes yra sukurtas pagal Jo paveikslą.

„Argi nežinote, kad jūs esate Dievo šventykla ir jumoje gyvena Dievo Dvasia?“ (1 Kor 3, 16) – štai kodėl ne tik vidinė uždanga, bet ir visas fizinis Jeruzalės šventyklos pastatas tapo nebūtinis. Kristaus aukos ir Viešpaties malonės dėka kiekvieno išgelbėjimą priėmusiojo kūne buvo ir veikia Šventoji Dvasia. Kur bekeliautumėm, visada turime savo kūną, todėl bet kada ir bet kur galime jaustis lyg būdami šventų švenčiausioje vietoje. Patekome čia, nes kryžiaus mirties auka perplėšė uždangą ir mums, visai to nevertiems, atvėrė laisvą kelią į tai, „ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo, kas žmogui net į mintį neatėjo...“ (1 Kor 2, 9). Taip pat turime ir tarpusavio bendravimo dovaną, kuri teikia galimybę pasisemti gėrio, išminties ar pastiprinimo iš gausybės vaikščiojančių šventyklų – kasdien sutinkamų gerumo paliestų žmonių.

Tiesa, tikrasis Dievo ir Jo kūrinių pažinimas dažnai vyksta pamažu, panašiai kaip po sunkios traumos einantis gijimo procesas. Sužaloti savo dvasinę prigimtį galėjome greitai, o išgydymas vyksta palaipsniui, mažais žingsneliais. Tačiau Jėzaus atpirkimo dėka jis prasidėjo ir dabar jau vyksta nuolat, kol gyvename šiame pasaulyje. „Dievo karalystė ateina nepastebimai. Ir niekas nepasakys: ‘Štai ji čia arba ten!’ Juk Dievo karalystė jau yra tarp jūsų“ (Lk 16, 20-21). Kai pilnai persiimsime išgijimu, net jei dar būsime šiame pasaulyje, savo viduje jau gyvensime Dievo karalyste ir viską regėsime gėrio, tiesos, meilės, tvirtos vilties žvilgsniu, panašiu į gerojo Visagalio Kūrėjo. Tai yra didžioji Velykų – išsipildžiusio Viešpaties išgelbėjimo – dovana. ☩



# Lietuvos vyskupų kreipimasis į tikinčiuosius ir visus geros valios žmones rengiantis popiežiaus Pranciškaus apaštališkajai kelionei į Lietuvą



**M**ūsų šalį pasiekė džiugi žinia – šį rudenį, rugsėjo 22–23 d., popiežius Pranciškus lankys Lietuvą, o po to vyks į kitas dvi Baltijos šalis – Latviją ir Estiją. Nors išsami programa dar tikslinama, tačiau jau žinome, kad Šventasis Tėvas susitiks su jaunimu Vilniuje ir švęs Eucharistiją su visais Lietuvos žmonėmis Kaune, kurį bene lengviausia pasiekti iš visų mūsų šalies kampelių.

Gražiai sutapo, kad prabėgus 25 metams po šv. Jono Pauliaus II apsilankymo mūsų krašte, kai švenčiame Trakų Dievo Motinos Lietuvos Globėjos metus ir minime Valstybės atkūrimo šimtmetį, šventojo Petro įpėdinis vėl žengs mūsų Tėvynės keliais ir takeliais, vykdydamas paties Kristaus duotą Petručiui misiją – sustiprinti brolius (plg. Lk 22, 32). Tai didžiulė dovana ir Dievo palankumo mūsų šaliai ženklas. Šis neeilinis įvykis šalies ir Bažnyčios gyvenime rodo, koks svarbus popiežiui yra mūsų kraštas ir jame gyvenantys žmonės.

Kristaus vietininko apsilankymas yra tikėjimo, vilties ir naujos pradžios ženklas. Tai raginimas nusimesti nusivylimo jungą ir vėl naujai pažvelgti į ateitį, semtis įkvėpimo ir drąsos, vilties, kad gyvenimas turi prasmę. Popiežiaus Pranciškaus atvykimas – tai puiki proga vėl prisiminti, kad esame Visuotinės Kristaus Bažnyčios nariai, tikėjimo broliai ir seserys, pašaukti į vienybę ir bendrystę vieni su kitais ir su Dievu. Mes priklausome vienai didžiulei Dievo tautai, kuriai priespauda ir mirtis nebeturi galios.

Popiežiaus Pranciškaus kelionės įprastai yra tikslingos. Šventasis Tėvas drąsiai vyksta į įvairių konfliktų ir nesantaikos draskomus kraštus. Jis skuba pas žmones, norėdamas būti su jais ir nešti jiems gailestingumo, atleidimo ir susitaikinimo viltį. Jis siekia pažadinti artimo meilę, atgaivinti tikėjimą, priminti žmogaus pašaukimą bei orumą ir vesti visus į dieviškąją tiesą, kuri vienintelė padaro žmogų laisvą. O tiesa – tai pats Kristus Jėzus, mūsų Išganytojas, mūsų viltis. Ne veltui popiežius Pranciškus yra dažnai vadinamas vilties piligrimu.

Savo artumu žmonėms popiežius Pranciškus liudija, jog kiekvienas iš jų yra Dievui brangus. Dažnai popiežius skuba padrašinti paprastų tikinčiųjų, kurie, nors ir slegiami kasdienių rūpesčių ar rutinos, vis dėlto stengiasi gyventi Kristaus Evangeliją. Jis skuba padėti tiems, kurie nebemato gyvenimo prasmės nei tikslo kuriant ateitį, kurie jaučiasi pamiršti ir nereikalingi. Popiežius trokšta vėl įžiebtį jų širdyse meilės ugnį, sustiprinti tikėjimą, pažadinti viltį, kad jie galėtų drąsiai priimti šių dienų iššūkius ir gyventi autentišką ir džiaugsmo kupiną krikščionišką gyvenimą, nuoširdžiai mylėdami vieni kitus broliška meile ir lenkyniaudami tarpusavio pagarba (plg. Rom 12, 10).

Tad džiaukimės viltyje (plg. Rom 12, 12)! „Kristus Jėzus – mūsų viltis“, – skelbia popiežiaus vizito šūkis. Prisiminkime tą kartinį akmenį, ant kurio stovi mūsų tikėjimas, kad kupini vilties drąsiai kurtume ateitį.

Mieli tikintieji ir visi geros valios žmonės, jau nuo šiandien visi kartu pradėkime rengtis priimti šį brangų svečių mūsų namuose – Lietuvoje. Ruoškime ne tik išorę – renkimės dvasia. Nebijokime įvardyti tikrųjų skaudulių, prie kurių, norėtume, kad Šventasis Tėvas, it pats Kristus, prisiliestų savo gydančią ranką. Melskime Šventosios Dvasios pagalbos, kad padėtų išgirsti Žodį ir priimti tai, ką Kristaus vietininkas nori mums pasakyti.

Kiekvieno iš Jūsų net pats mažiausias indėlis į pasirengimą popiežiaus vizitui yra svarbus ir Dievui brangus. Ypač kreipiamės į tave, mielas jaunime. Kviečiame jus, jaunuoliai ir jaunuolės, drąsiai jungtis į Kristaus išpažinėjų gretas, kad Jo šviesos apšviesti nebijotumėte atrasti savo tikrąjį pašaukimą ir juo gyventi. Šventasis Tėvas laukia jūsų rugsėjo 22 d. Katedros aikštėje Vilniuje.

Kviečiame šeimas drauge apmąstyti Evangelijos žinią, stiprinti tarpusavio santykius, atrasti džiaugsmą kasdienybėje ir tapti mažosiomis „namų bažnyčiomis“, įsiliejančiomis į didžiąją Kristaus Bažnyčią. Gausiai dalyvaukite susitikimuose su Šventuoju Tėvu. Kviečiame jus, brangūs ligoniai ir kenčiantys įvairias negalias, savo kentėjimuose vienyti kartu su Šventuoju Tėvu meldžiant Dievo karalystės. Kviečiame jus, seneliai ir vieniši žmonės, savo malda, tarsi Mozės iškeltomis rankomis, palaikyti Šventąjį Tėvą jo kelionėse ir pasirengimą jį priimti Lietuvoje.

Kviečiame jus, broliai vienuoliai ir seserys vienuolės, kurie pašventėte savo gyvenimą Dievo karalystei, savo džiugiu, aktyviu ar tyliu liudijimu melsti, kad Dievas atvertų kiekvieno žmogaus širdį popiežiaus nešamai Gerajai



Naujiečiai. Kviečiame jus, brangūs mūsų bendradarbiai broliai kunigai, kurie kasdien nepailsdami skelbiate Kristų, vėl atnaujinti išganymo viltį ir sieki būti ištikimais Viešpaties mokiniais. Kartu su Dievo tauta renkitės, gilinkitės, melskitės ir atvykite į susitikimą su popiežiumi Pranciškumi.

Savo šeimose, parapijose, bendruomenėse, grupelėse ar jaunimo susitikimuose burkimės drauge, gilinkimės į Dievo Žodį, apmąstykime Šventojo Tėvo žodžius, atkreipiančius dėmesį į opiausius klausimus, melskimės jo intencijomis, konkrečiais artimo meilės ir gailingumo darbais įgyvendinkime evangelinius raginimus. Kristaus šviesoje drąsiai keiskime pasaulį.

Kviečiame jus, visus geros valios žmones, atsiliepti į popiežiaus Pranciškaus raginimus, kad mūsų visų bendri namai būtų saugesni ir gražesni, kad juose nebūtų vietos žmogaus orumą ir gyvybę neigiantiems žodžiams ar darbams.

Kviečiame jus visus dalyvauti šiame istoriniame įvykyje Lietuvai ir kartu su popiežiumi Pranciškumi bei Visuotine Kristaus Bažnyčia išgyventi ypatingą tikėjimo nuotykį ir patirti gausių Dievo malonių.

Būkime atviri Šventojo Tėvo nešamai žiniai. ✠

Vilniaus arkivyskupija [www.vilnensis.lt](http://www.vilnensis.lt)



## Septynios ištikimos ir mylinčios meilės pamokos

**N**esenai miręs 99-erių sulaukęs Billy'is Grahamas buvo ne tik populiariausias pasaulyje pamoklininkas, meldėsis su JAV prezidentais, bet ir ištikimas vyras. Jo ir Ruth Graham santuoka truko 63-ejus metus, jie užaugino penkis vaikus. Biografijos *America's Pastor* (liet. Amerikos pastorius) autorius ir Duke'o universiteto profesorius Grantas Wackeris apibūdino pastorių kaip „vyrą, išlaikiusi absoliučią santuokinę ištikimybę [...] pamoklininką, kuris gyveno taip, kaip to mokė kitus“. Grahamo ilgalaikė santuoka su Ruth, kurią jis vadino pačia nuostabiausia kada nors pažinota moterimi, yra viena iš nuostabiausių ilgametės meilės istorijų mūsų amžiuje. Dar tai yra svarbi priežastis, kodėl jam pasisekė ten, kur kiti suklypo.

Štai septynios Billy'io ir Ruth Grahamų pamokos apie santuoką, kurios turėtų mus padrąsinti:

### Santuoka neturi būti tobula, kad būtų nuostabi

„Ruth ir aš neturime tobulo santuokos, bet turime nuostabią“, – kažkada teigė pastorius. „Tobuloje santuokoje viskas yra tobiliausia kaip tik įmanoma. Visai kaip graikų skulptūrose, kurių proporcijos yra tikslios, o išbaigtumas – neprilygstamas. Kas pažįsta tokį žmogų? Sutuočiniams tikėtis vienas iš kito tobulumo yra nerealistiška. Mes tai išmokome dar prieš susituokdami.“

Nuo pat pradžių konfliktai ir kompromisai buvo jų santuokos dalis, kuri išmokė Billy'į priimti Ruth tiesmuką ir nepriklausomą prigimtį. Laikraštyje publikuota istorija pasakoja apie nutikimą, kai pastoriaus žmona sudaužė šeimos automobilį, kai tuo tarpu Billy'is bandė ją atkalbėti nuo vairavimo. Ruth nesutikus, pastorius pasakė: „Aš neprisimenu, jog Šventajame Rašte būčiau skaitęs, kad Sara taip kalbėtų su Abraomu“. Žmona atsakė: „Aš neprisimenu, jog Šventajame Rašte būčiau radusi dalį, kurioje Abromas bando iš Saros atimti kupranugarį“.

B. Grahamas tikėjo, kad **buvimas laimingais nesuderinamaisiais yra sėkmingos santuokos bruožas**. „Nei vienas iš mūsų niekada neturėsime santykių, kurie neturėtų *raukšlių* ar *karpų* tam tikrose vietose. Nepriekaištingas idealas egzistuoja tik gražiai ir laimingai pasibaigiančiose pasakose. Aš manau, kad esmė slypi, kaip viena pora rašė, *laimingame nesuderinamume*. Ruth mėgsta sakyti, kad „jeigu du žmonės sutaria dėl visko, vienas iš jų yra nereikalingas“. Kuo anksčiau mes priimsime tai kaip tiesą, tuo greičiau išmoksime prisiderinti vienas prie kito ir mėgautis buvimu kartu“, – teigė B. Grahamas.

### Svarbu dalintis tikėjimu

B. Grahamas kažkada sakė, kad „charakterio ir tikėjimo palikimas yra geriausias palikimas, kokį tik galima suteikti vaikams ir anūkams“. Dalinimasis bendru tikėjimu yra susijęs su ilgai trunkančia santuoka, ir tikėjimas tikrai buvo Billy'io ir Ruth ilgos santuokos ašimi.

Įsipareigojimas kartu melstis padėjo jų santuokai neiširti ilgais buvimo atskirai laikotarpiais. Kažkada paklausta,



kaip ji viena sugebėjo susidoroti su vaikais namuose, kol vyras būdavo išvykęs net keleriems mėnesiams, Ruth atsakė: „Ant kelių“.

„Mums būnant kartu nė viena naktis nepraeidavo be maldos susikabinus už rankų prieš miegą“, – teigė B. Grahamas prisimindamas savo žmoną. Netgi keliaudamas, jis kiekvieną dieną paskambindavo savo žmonai, kad jie galėtų pasikalbėti ir kartu pasimelsti.

### **Svarbiausias – įsipareigojimas**

Viena iš priežasčių, kodėl B. Grahamo pastoravimas ir santuoka išsilaikė, yra ta, kad jis išliko ištikimas santuokos įžadams. Plačiai aptarinėta *Grahamo taisyklė* iš tikrųjų buvo viena iš keturių taisyklių, kurių turėjo laikytis pastoriai ir kuri 1948 m. buvo priimta Modestoje, Kalifornijoje.

Savo autobiografijoje *Just as I am* B. Grahamas paaiškino taisyklę, susijusią su moterimis: „Visi pažįstame pamoklininkų, kurie pasidavė nuodėmei būdami atskirai nuo savo šeimų kelionės metu. Mes [pastoriai] apsikeitėme pažadais vienas prieš kitą, kad stengsimės išvengti bet kokios situacijos, kuri galėtų atrodyti kaip kompromisas ar įtarimas. Nuo tos dienos aš nekeliauvau, nesutikinau ar nevalgiau vienas su jokia kita moterimi, tik su savo žmona. Mes nusprendėme, kad Apaštalo Pauliaus priesakas jaunajam pastorui Timotiejui galios ir mums: „Venkite... jaunatviškų pagundų“, – rašė B. Grahamas.

Billy'is ir Ruth nenuklydo nuo savo santuokos kelio. Paklausta, ar kada nors svarstė galimybę išsiskirti su vyru, Ruth atsakė: „Išsiskirti ne, bet nužudyti, taip!“.

### **Sutuoktiniai yra partneriai**

B. Grahamo ilgalaikis padėjėjas T.W. Wilsonas rašė: „Nebūtų tokio Billy'io Grahamo, kokį šiandien pažįstame, jeigu nebūtų Ruth“. Jai netgi priskiriami nuopelnai dėl vyro sulaikymo nuo politikos. 1964 m. pasklidus gandams, kad pastorius svarsto galimybę dalyvauti prezidento rinkimuose, Ruth pusiau juokaudama, bet griežtai įtikino jį to nedaryti: „Nemanau, kad Amerikos piliečiai balsuos už išsiskyrusį prezidentą, ir jeigu tu apleisi pastoravimą dėl politikos, tikrai būsi išsiskyręs“.

Kai 2007 m. Ruth mirė, B. Grahamas prakalbo apie jos nuopelnus jo mokymui: „Ruth buvo mano gyvenimo partnerė. Dievas mus pašaukė kaip komandą. Niekas kitas negalėjo pakelti to svorio, kurį jį nešė“.

### **Laikas, praleistas su šeima, yra nepakeičiamas**

Nesenas *Washington Post* straipsnis ragino atkreipti dėmesį į pastoriaus šeimos netobulumą, įvardindamas jį kaip *šalia nesantį tėvą*. Tiesa, jog daugybę laiko pastorius praleido nebūdamas su savo šeima – kartais netgi šešis mėnesius praleisdamas kitoje šalyje – ir palikdamas žmoną gyventi kaip vienišą mamą. *Christianity Today* dienraščiui interviu davusi dukra Anne Graham Lotz prisimena, kad Ruth atstojo ir tėtį, ir mamą.

Bėgant laikui, B. Grahamas patviravo, jog gailisi dėl tam tikrų sprendimų savo gyvenime ir norėtų būti praleidęs daugiau laiko su savo šeima: „Kiekviena diena, kai nebuvo su šeima, yra negrįžtamai praėjusi. Dauguma kelionių buvo privalomos, bet kai kurios iš jų – ne“. 90-mečio proga viename iš interviu jis pridėjo: „Esu įsitikinęs, kad Ruth ir vaikai sumokėjo didelę kainą už visą tą laiką, kai manęs nebuvo šalia. Visada kartoju jauniems pamoklininkams, jog jie nesijaustų taip, lyg kiekvienas kvietimas keliauti yra privalomas ir nepraleistų tiek daug laiko toli nuo namų“.

### **Tikra meilė turi būti kuriama**

„Niekas negali atnešti į namus to saugumo jausmo, kurį atneša tikra meilė“, – kartą teigė B. Grahamas. Remiantis Grahamų šeimos draugų liudijimais, šeima savo namuose sukūrė nuostabiai mylinčią atmosferą. Nepaisant nuolatinio tėvo buvimo atskirai vykdant pastoriaus pareigas, jo vaikai niekada neabejojo tėvų meile vienas kitam. Jų dukra Gigi Graham Tchividjian apie savo tėvų santuoką rašė: „Nuo tada, kai dar buvau maža mergaitė, žinojau, kad mama ir tėtis myli vienas kitą. Tai buvo akivaizdu. Kiekvieną kartą tėvui įėjus į kambarį, mamos akys įsižiebdavo ir aš žinojau, kad jos širdis suspurdėdavo. Jis greitai ją priglausdavo šalia, suimdavo jos ranką ar švelniai pabučiuodavo. Visiems buvo aišku, kad jie dievino vienas kitą ir buvo įsimylėję“.

### **Santuoka gerėja su laiku**

Santuokos 60-mečio proga 2003 m. Ruth Graham sakė: „Pirmaisiais metais buvo keletas koreguotinų dalykų, bet dabar viskas ganėtinai gerai sureguliuota“. Jos vyras pateikė kiek romantiškesnį vaizdą: „Dabar mūsų santykiai geresni. Žiūrime vienas kitam į akis, nebijome prisiliesti. Senstant viskas tik gerėja“.

Ruth mirus, Billy'is prabilo apie sielvartą ir tikėjimą, kad jiedu su žmona greitai vėl bus kartu: „Kartais, kai esu užsiėmęs darbais, kažkodėl staiga ją prisimenu ir jaučiuosi beveik priblokštas. Vienas iš būdų, kuris man leidžia su tuo susitaikyti, yra dėkojimas Dievui už kartu praleistus metus. Žinau, kad dabar Ruth yra įžengusi į Dievo karalystę ir vieną dieną aš prie jos prisijungsiu. Šis tikėjimas suteikia man paguodą“.





## Parapijos finansai vasario mėn.

Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčios pajamos vasario mėnesį – £9 872, išlaidos – £8 954.

Nuoširdžiai dėkojame už Jūsų supratimą ir prisidėjimą prie mūsų visų bažnyčios išlaikymo.

## Sužadėtinių pasirengimo Santuokai kursai

Informacija ir registracija internetinėje svetainėje [www.londonas.co.uk](http://www.londonas.co.uk)

## Kas yra *Gift aid*?

*Gift aid* yra paramos sistema Didžiojoje Britanijoje, kuri leidžia individualiems mokesčių mokėtojams efektyviau aukoti labdaros organizacijoms. Nuo asmens per metus paaukotos sumos valstybė bažnyčiai duoda 25%. Taigi jeigu mūsų parapijietis yra mokesčių mokėtojas ir aukoja *Gift aid* būdu, jis leidžia parapijai gauti 25% daugiau pajamų. Pavyzdžiui, jei žmogus *Gift aid* būdu paaukoja 100 svarų, valstybė prideda 25 svarus ir bažnyčia iš viso gauna 125 svarus.

## Kaip aš galiu naudoti *Gift aid*?

Pirmiausia, aukotojas turi būti mokesčių mokėtojas. Tada jis turėtų užpildyti *Gift Aid* deklaraciją. Ją galima gauti iš kun. Petro arba Onutės Verbickienės.

Pagal *Gift Aid* planą galite aukoti trimis būdais:

1. Auka įdedama į specialų voką, kurį rasite bažnyčios gale virš religinių reikmenų spintelės. Ant voko užrašomas aukotojo numeris, kurį gausite užpildę deklaraciją, ir auka.
2. Vienkartinė auka išrašant čekį.
3. Tiesioginis banko pavedimas į parapijos sąskaitą (*Direct debit*). Formą galite gauti iš referentės Jurgitos Vitkauskienės arba Onutės Verbickienės.

„Kiekvienas tegul aukoja, kaip yra širdyje nutaręs, ne gailėdamas ar tarsi verčiamas, nes Dievas myli linksmą davėją“.

2 Kor 9, 7



## Bažnyčios svetainė

Kviečiame kiekvieną sekmadienį po 10 ir 12 val. šv. Mišių į bažnyčios svetainę paskanauti kavos, arbatos, parapijiečių paruoštų vaišių, pabendrauti, susipažinti.

Svetainėje taip pat galite įsigyti krikščioniškos literatūros suaugusiems ir vaikams, giesmių kompaktinių plokštelių, žvakių, devocionalijų.



## Sakramentai

Kviečiame ruošti Krikštui, Pirmajai Komunijai, Sutvirtinimui, Santuokai Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje. Daugiau informacijos ir registracija [www.londonas.co.uk](http://www.londonas.co.uk)

## Švč. Sakramento Adoracija

**Adoracija** – Švč. Sakramento kultas. Ši sena Bažnyčios tradicija išreiškia ypatingą pagarbą Eucharistiniam Jėzui. Pamaldų metu Švč. Sakramentas yra išstatomas monstrancijoje, kad matytųsi.

Adoracija – tai susitikimas su Kristumi, kuris yra Asmuo. Tai mano buvimas su Juo ir Jo buvimas su manimi širdis širdin.

Mūsų bažnyčioje Adoracija vyksta **kiekvieną trečiadienį po 19 val.**

**šv. Mišių.**

## Vaikų Krikštas

Visa reikalinga informacija apie pasiruošimą internetinėje svetainėje [londonas.co.uk](http://londonas.co.uk)

## Susitaikymas

Išpažinčių klausoma pusvalandį prieš šv. Mišias arba kitu laiku, susitarus iš anksto telefonu. Jei ieškote patarimo iš kunigo ar norite pasikalbėti, kviečiame iš anksto susitarti dėl susitikimo laiko.

## Ligonių lankymas

Dėl ligonių lankymo prašome kreiptis į kleboną po šv. Mišių arba telefonu. Tu pačiu galėsite priimti ir reikalingus sakramentus.



# Gyvojo rožinio draugija kviečia bendrai maldai



Balandžio mėn. Gyvojo rožinio draugija kviečia melstis už pasaulio žmonių atsivertimą.

Jėzau, ramybės Karaliau, pasaulio išganytojau, savo Prisikėlimu atnaujinki žemės veidą, siųsk tautoms, šeimoms, bendruomenėms dievišką pasigalėjimą, kad visur įsivyrautų santarvė, vienybė ir meilė.

## Velykų laikas

„Penkiasdešimt dienų nuo Velykų iki Sekminių yra tarsi viena džiaugsmingai švenčiama šventė, tarsi vienas 'didysis sekmadienis'. Tai dienos, kuriomis daugiausia giedama „Aleliuja“. Pirmosios aštuonios Velykų laiko dienos sudaro **Velykų aštuondienį** ir švenčiamos kaip Viešpaties iškilmės.

## Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai iškilmė

### Balandžio 9 d.

Nazareto miestelyje Viešpaties angelas pranešė Marijai: „Štai tu pradėsi ir pagimdysi sūnų, kuris bus vadinamas Aukščiausiojo Sūnumi.“ Marija atsakė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė; teesie man pagal tavo žodį.“ Ir taip atėjus laikų pilnatvei, dėl mūsų, žmonių, ir dėl mūsų išganymo Vienatinis Dievo Sūnus Šventosios Dvasios veikimu priėmė kūną iš Mergelės Marijos ir tapo žmogumi.

Iškilmė švenčiama kovo 25 d., Lietuvoje, jei pasitaiko per gavėnios sekmadienį, keliama į pirmadienį po jo, jei Didžiąją savaitę ar Velykų aštuondienį, keliama į pirmadienį po Atvelykio.

## Šv. Jurgis, kankinys, antrasis Lietuvos globėjas

### Balandžio 23 d.

Šv. Jurgis Rytuose jau VII a. buvo labiausiai garbinamas šventasis iš visų vad. kareivių kankinių. Viduramžiais Jurgis, dėl legendos, padariusios jį riteriu (jau X a. vaizduojamas karinėse vėliavose), tampa ne tik riterių globėju, bet taip pat raitelių, kareivių, šaulių ir pagaliau ūkininkų bei gyvulių (dėl vardo etimologinės reikšmės, iš gr. *georgos* – žemdirbys) globėju.

## Šv. evangelisto Morkaus šventė Balandžio 25 d.

Šv. Morkus kartu su savo pusbroliu Barnabu lydėjo apaštalą Paulių pirmojoje misijų kelionėje, o vėliau tapo apaštalo Petro palydovu ir vertėju. Manoma, kad būtent Petras papasakojo Morkui apie Jėzų daug dalykų, kuriuos jis ir surašęs Evangelijoje pagal Morkų.

# Balandžio mėn. liturginis kalendorius

- 1 S** **VIEŠPATIES JĖZAUS KRISTAUS PRISIKĖLIMAS (Velykos)**  
Apd 10, 34. 37-43; Ps 118; Kol 3, 1-4; Jn 20, 1-9
- 2 P** **VELYKŲ ANTROJI DIENA**
- 3 A** **VELYKŲ TREČIOJI DIENA**
- 4 T** **VELYKŲ KETVIRTOJI DIENA**
- 5 K** **VELYKŲ PENKTOJI DIENA**
- 6 Pn** **VELYKŲ ŠEŠTOJI DIENA**
- 7 Š** **VELYKŲ SEPTINTOJI DIENA**
- 8 S** **II VELYKŲ SEKMADIENIS – ATVELYKIS**  
(Dievo Gailestingumo sekmadienis)  
Apd 4, 32-35; Ps 118; 1 Jn 5, 1-6; Jn 20, 19-31
- 9 P** **VIEŠPATIES APREIŠKIMAS ŠVČ. MERGELEI MARIJAI**
- 11 T** Šv. Stanislovas, vyskupas, kankinys
- 13 Pn** Šv. Martynas I, popiežius, kankinys
- 15 S** **III VELYKŲ SEKMADIENIS**  
Apd 3, 13-15. 17-19; Ps 4; 1 Jn 2, 1-5a; Lk 24, 35-48
- 21 Š** Šv. Anzelmas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas
- 22 S** **IV VELYKŲ SEKMADIENIS**  
Apd 4, 8-12; Ps 118; 1 Jn 3, 1-2; Jn 10, 11-18
- 23 P** Šv. Jurgis, kankinys, antrasis Lietuvos globėjas
- 24 A** Šv. Adalbertas (Vaitiekus), vyskupas, kankinys
- 25 T** Šv. MORKUS, EVANGELISTAS
- 26 K** Šv. Fidelis Sigmaringietis, kunigas, kankinys
- 28 Š** Šv. Petras Šanelis, kunigas, kankinys;  
Šv. Liudvikas Marija Grinjonas Monfortietis, kunigas
- 29 S** **V VELYKŲ SEKMADIENIS**  
Apd 9, 26-31; Ps 22; 1 Jn 3, 18-24; Jn 15, 1-8
- 30 P** Šv. Pijus V, popiežius

Lk.katalikai.lt

Lk.katalikai.lt

## Bažnyčios choras

Visus norinčius ir galinčius giedoti kviečiame prisijungti prie Londono lietuvių šv. Kazimiero parapijos choro! Choro repeticijos vyksta kiekvieną sekmadienį 11 ir 13 val. Giedama sekmadieniais 12 val. šv. Mišiose.

**Prašome kreiptis bažnyčioje į vargonininką arba tel. 07921848409**

## Motinos maldoje

viena grupelė mūsų bažnyčioje renkasi sekmadieniais po 12 val.

šv. Mišių, kita - penktadieniais 18 val.



**Anoniminių alkoholikų**  
susirinkimai vyksta

### St. Peter&Paul's

bažnyčios koplyčioje,  
326 High Road, Ilford,  
antradieniais 19 val.,  
ketvirtadieniais 19 val.,  
šeštadieniais 15 val.

**Šv. Kazimiero bažnyčioje**  
sekmadieniais 19 val.

Informacija tel.: 07875660982;  
07957792096.

### Suaugę alkoholikų vaikai (SAV)

Penktadieniais 20:00 val.  
Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje.

Tel. nr. 07539680773 arba 07926618677.

el. paštas sav.londonas@gmail.com.  
Daugiau informacijos rasite:  
www.suaugevaikai.com

### Anoniminių Lošėjų

susirinkimai vyksta  
Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje  
ketvirtadieniais 19:30 val.  
Informacija tel.: 07983412108; 07931116110

## Šv. Mišios kitose bendruomenėse

### BEDFORD

**RC Church Of Christ The King, Harrowden rd., Bedford MK42 0SP**  
Balandžio 29 d. 12 val.  
Birželio 24 d. 12 val.

### KING'S LYNN

**Our Lady of Annunciation Church, London rd., King's Lynn PE30 5HQ**  
Gegužės 6 d. 13:15 val. Pirmosios šv. Komunijos šventė  
Birželio 3 d. 13 val.

### BOSTON

**St Mary Our Lady of The Rosary Church, 24 Horncastle rd., Boston PE21 9BU**  
Balandžio 7 d. 18 val.  
Gegužės 12 d. 13 val. Pirmosios šv. Komunijos šventė  
Birželio 8 d. 18 val.

### NOTTINGHAM

**Lietuvių katalikų centras „Židinys“, 16 Hound rd., Nottingham NG2 6AH**  
Gegužės 19 d. 11 val.  
Birželio 23 d. 14:45 val.

### PETERBOROUGH

**St Peter and All Souls Church, Geneva st., Peterborough PE1 2RS**  
Gegužės 19 d. 16 val. Pirmosios šv. Komunijos šventė  
Birželio 23 d. 19:15 val.

### WISBECH

**Our Lady & St. Charles Borromeo, 69 Queen's Road, Wisbech PE13 2PH**  
Kovo 4 d., 15:30 val.  
Birželio 3 d., 13 val.

### SPALDING

**The Immaculate Conception & St Norbert, 52 St Thomas Rd, Spalding PE11 2XX**  
Balandžio 7 d. 14 val,  
Birželio 9 d., 14 val.

### Kun. Andrejus Lazarevas

tel. 07443998275,  
el. p. andrejus.l@katalikai.org.uk

PRIKLAUSOMYBĖS LIGŲ DIENOS CENTRAS



ALFA programa skirta lietuvių-rusų išėivijos bendruomenių asmenims, turintiems priklausomybę nuo alkoholio ir narkotikų. Asmeninės konsultacijos bei terapiniai užsiėimimai grupėse. Maitinimas. Paslaugos teikiamos nemokamai lietuvių-rusų kalbomis.

SMULKIAU: 07912 890520 (Vladas) • E: info@alfalife.org.uk



## Suaugusiųjų pasirengimas Pirmajai Komunijai (Atgailos ir Eucharistijos sakramentams)

*Balandžio 27 – birželio 10 d.*

Susitikimai vyks kiekvieną sekmadienį 18 val. (šv. Mišios ir tema)  
ir kiekvieną penktadienį 19:30 val. (tema).

Registracija vyksta iki balandžio 20 d. parapijos internetinėje  
svetainėje [www.katalikai.org.uk](http://www.katalikai.org.uk)

## Šeimų stovykla

*Gegužės 26 d., šeštadienis, 12 val. –  
gegužės 28 d., pirmadienis, 15 val.*

Vieta: Alton Castle jaunimo rekolekijų centras, Castle Hill Road,  
Alton, Staffordshire, ST10 4TT.

Daugiau informacijos ir registracija [www.katalikai.org.uk](http://www.katalikai.org.uk)

## Pasirengimo santuokai kursai

Kviečiame sužadėtinius registruotis parapijos internetinėje  
svetainėje [www.katalikai.org.uk](http://www.katalikai.org.uk) į sužadėtinių pasirengimo  
Santuokai kursus.

## Žodžio liturgija vaikams (3 – 7 m.)

Sekmadieniais per 10 ir 12 val. šv. Mišias vyksta Žodžio liturgija  
vaikams. Mielai kviečiame šeimas su vaikais dalyvauti.  
Taip pat priminame, kad per kiekvienas šv. Mišias svetainėje yra  
vaizdo ir garso ryšys iš bažnyčios, kad šeimos su mažais vaikais,  
kurie neišbūna Mišiose, galėtų pilnai dalyvauti.

## Lietuviški centrai

### Lietuvos Respublikos ambasada

Lithuania House  
2 Bessborough Gardens, Westminster  
London SW1V 2JE  
Tel.: 020 7592 2840  
El. paštas: amb.uk@urm.lt

### Konsulinis ir vizų skyrius

Darbo laikas: pirmadieniais 13:00-17:00 val.,  
antradieniais-penktadieniais 9:00-13:00 val.  
Užsienio valstybių piliečių priėmimo  
valandos vizų klausimais: antradieniais-  
ketvirtadieniais 15:00-16:00 val.  
Tel. +44 (0) 20 7592 2840 [www.uk.mfa.lt](http://www.uk.mfa.lt)

### Nottinghamo „Židiny“

16 Hound Rd., West Bridgford  
Nottingham, NG2 6AH  
Tel. 0115 9821 892

### Lietuvių katalikų misija Dubline, Airija

48 Westland Row, Dublin 2 at St Andrew's  
Church Ireland  
Tel. +353 1676 1030, Mob. +353 877477554  
El. paštas: [earnasius@yahoo.com](mailto:earnasius@yahoo.com)

### Lietuvių sielovada vidurio ir Šiaurės Anglijoje

Kun. Ramūnas Gerdauskas  
Tel. 07943342098  
El. p. [kun.ramunas@gmail.com](mailto:kun.ramunas@gmail.com)

### Lietuvių sielovada Rytų Anglijoje

Kun. Andrejus Lazarevas  
Tel. 07443998275,  
El. p. [andrejus.l@katalikai.org.uk](mailto:andrejus.l@katalikai.org.uk)

## ŠV. MIŠIOS

### Sekmadieniais:

10 val.  
12 val.  
18 val.

### Darbo dienomis ir šeštadieniais

19 val.

## KONTAKTAI

**Adresas:** 21 The Oval, Londonas  
E2 9DT

**Tel.:** 020 7739 8735  
0793 9126 505

### El. paštas:

[parapija@londonas.co.uk](mailto:parapija@londonas.co.uk)

### Internetinė svetainė:

[www.katalikai.org.uk](http://www.katalikai.org.uk)

Artimiausia metro stotis – **Bethnal Green**.  
Bažnyčią galite pasiekti šiais autobusais:  
26, 48, 55, 254, 106, D6, 388.

Laukiame Jūsų pastabų, pasiūlymų ir idėjų!

Už skelbimų turinį neatsakome.

**Dėkojame už aukas laikraščelio leidybai!**